

Ved ophævelse eller suspension af fredskovspligt kan der blive stillet vilkår for tilladelsen. Ved ophævelse og i en række tilfælde ved suspension af fredskovspligt kan der stilles krav om vederlagsareal, se § 14 og bemærkninger dertil. Ved suspension af fredskovspligt vil der også blive stillet vilkår om arealernes gentilplantning ved periodens ophør, ligesom der kan stilles krav om sikkerhedsstillelse.

Til § 11

Bestemmelsen er enslydende med § 10 i forslag I.

I den gældende lov findes ikke en regel, der udtrykkeligt svarer til denne bestemmelse. Der er hidtil indfortolket et forbud mod bygninger m.v. i den gældende lovs § 6, stk. 1, hvorefter skovgrunden skal holdes bevokset med højstammede træer. Heraf følger, at der ikke må være bygninger og anlæg på grunden udover dem, der er nødvendige for skovdriften.

For at være driftsmæssigt nødvendige skal bygninger, veje m.v. tjene skovdriften og ikke f.eks. jagt eller landbrugsmæssige formål.

For at en beboelsesbygning kan være nødvendig, skal den bebos af en person, der ejer skoven eller har sin hovedbeskæftigelse i skoven. På grund af skovens forskelligartethed kan der ikke angives en bestemt arealstørrelse, der gør et beboelseshus nødvendigt. Normalt forudsætter det et bevokset areal på mindst 100 ha. Hvis vækstforholdene er ringe, vil den nødvendige mindste arealstørrelse være større end 100 ha.

I skove, hvor der bruges traktor, kan en mindre garage være en nødvendig driftsbygning. I skove over ca. 50 ha kan maskinhuse være nødvendige.

Blandt de anlæg, som omfattes af forbuddet, kan nævnes for skovdriften uvedkommende veje, lossepladser, affaldsdepoter, luftledninger og rørledninger, hvorimod skydeplatforme, foderhuse, læsseramper og lignende anses for at være anlæg, der er nødvendige for skovdriften.

Det er fast praksis, at landbrugsbygninger på kombinerede land- og skovbrugsejendomme skal placeres på den del af ejendommen, der ikke er fredskovspligtig. Opførelse af landbrugsbygninger i fredskov kan derfor kun ske med tilladelse efter reglen i § 13.

Ligeledes kræver fritidsanlæg tilladelse efter denne regel.

Det bemærkes, at opførelse af bygninger i landzone normalt også kræver tilladelse efter by- og landzonenloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 446 af 3. oktober 1985.

Det foreslåede forbud mod terrænændringer, der f.eks. kan omfatte råstofindvinding, er begrundet i kulturhistoriske, naturhistoriske, dyrkningsmæssige og landskabelige hensyn.

Til § 12

Bestemmelsen er – bortset fra en mindre redaktionel ændring – enslydende med § 11 i forslag I.

Bestemmelsen afløser udstykningslovens § 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 6. januar 1977. Ifølge denne bestemmelse må »samlede fredskovstrækninger« ikke udstykkes i mindre lodder end 50 ha.

Bestemmelsen sigter på at bevare skovarealet på ejendomme, der – for så vidt angår skovarealet – er så store, at der er baggrund for erhvervsmæssig skovdrift.

Begrundelsen for ikke at indlægge nogen fast arealgrænse i loven er, at man derved opnår muligheden for en smidigere administration. Herefter vil det være op til den kommende administration af loven i hvert enkelt tilfælde at skønne, hvorvidt en ansøgning om udstykning af fredskov kan imødekommes. Dette skøn kan variere over tid og sted, afhængigt af om der – f.eks. under hensyntagen til den skovteknologiske udvikling – er grundlag for erhvervsmæssig skovdrift.

Ved udstykning af mindre parceller, som f.eks. nedlagte skovtjenestesteder med tilhørende haver, anlægges der dog andre betragtninger, bl.a. om parcellen er beliggende i skovens udkant, har adgang til en offentligt tilgængelig vej m.v. Desuden er det afgørende i sådanne sager, at et skovtjenestehus ikke på længere sigt forventes at blive nødvendigt for driften af den pågældende skov. I disse tilfælde gives »udstykningsstilladelsen« som regel ved at ophæve fredskovsplikten på den parcel, der ønskes udstykket, jf. lovforslagets § 10, stk. 1.

Der kan dispenseres fra reglen efter § 13. Der sigtes med disse regler mod en mere smidig administration af udstykningssager vedrørende erhvervsmæssige skovejendomme for at undgå uhensigtsmæssige resultater af en skarp arealgrænse. Ved administrationen af reglen og af dispensationer efter § 13 vil der i de konkrete sager blive lagt vægt på at opretholde og forbedre strukturen både af større og mindre skovbrug.

Ved »samlede fredskovsstrækninger« har man navnlig tænkt på sammenhængende fredskovsarealer til forskel fra isoleret beliggende fredskovsarealer. Grænsen mellem sammenhængende skovarealer og isoleret beliggende skovarealer er dog ikke skarp. Ved bedømmelsen af, om der er tale om en samlet fredskovsstrækning, kan mange forskellige forhold være af betydning udover afstanden.

Reglen omfatter desuden omdeling og skelforandring, jf. udstykningslovens § 18.